

OCX 2009

Elinvoimainen pienoisfestivaali

Tuukka Teponoja

Oslo Comics Expo järjestettiin tänä vuonna kolmatta kertaa. OCX on pohjoismaiseksi festivaaliksi verrattain erikoinen tapaus, se on nimittäin ulkoilmafestivaali.

22.–23.5.2009

Festivaalialue Schous Plassilla koostui isosta ohjelmateltasta, muutamasta pienestä myyntiteltasta sekä paikallisesta Grünerløkkan kirjastosta, jonka yläkerrassa toimii Oslon Serieteket, sarjakuvakeskus ja -kirjasto. Serieteketin pienemmässä huoneessa oli esillä komea Pyton (meikäläisittäin Myrkkyy) -näyttely, jossa vessahuumoria ei ollut liiemmin säästelyä vaan paikalle oli mm. rakennettu pönttölavaste. Lattialta löytyi sotkuisina ja ryppyisinä niin Pyton-kuin MAD-lehtiäkin mm. säilyketölkkien seasta. Serieteketin isommalla puolella oli esillä mm. Olivier Schrauwenin ja Gunnar Lundkvistin piirroksia ja muita teoksia. Varsinkin Lundkvistin rakentamat vähäeleiset pienoismallit olivat hienoja.

Lämminhenkistä – monella tapaa

Avajaispäivän ohjelma koostui näyttelyn avajaisten lisäksi muutamasta puheohjelmasta, Jasonin kirjanjulkareista Sound of Mu -ravintolassa ja iltaklubista. Tunnelma

oli välittömästi lämminhenkinen. Sound of Mu osoittautui tupaten täydeksi, hyvin pieneksi trendikuppilaksi, joten lämpöaalto iski sisäänastuessa vahvasti kasvoille. Koska meillä ei ollut suurempaa tarvetta jäädä syömään siellä tarjottuja nakkeja, jatkoimme pikaisesti matkaa kohti iltabilepaikkaa, MIRiä. MIRissä räväkkää ja rehellistä indierockia soittanut Micropop-yhtye kuulosti juuri sopivalta nimenomaan nuoreen ja elinvoimaiseen sarjakuvatapahtumaan.

Ulkoilmafestivaali parhaimmillaan

Perjantai oli osoittanut sateen ja tuulen voimin telttafestivaalien pahimman mahdollisen tilanteen, mutta lauantaina aurinko loimotti aamusta pitäen niin heleästi, ettei parempaa olisi osannut toivoa. Sää hemmotteli festivaalikävijää ja näytti, mitä ulkoilmafestivaalit voivat parhaimmillaan olla. Pöydät sai käytyä rauhassa läpi ja miltei kaikkien myyjien

kanssa tulikin juteltua. Kun väsyi, oli hyvä istuutua huilaamaan kirjaston rappusille jäätelöpaussille. Festarialueelta sai myös ostaa vastapaistettuja vohveleita. Väkeä riitti paikalla heti aamusta asti ja ennen kaikkea myynti tuntui olevan poikkeuksellisen hyvää kaikilla. Vaikka Oslo on muuten kallis kaupunki, ei se ainakaan sarjakuvien hinnoissa näkynyt, kalleimmatkin omakustanteet ja muut teokset olivat Suomen hintatasoa.

Muutama asia kiinnitti huomion poissaolollaan. Mangaa ei ollut käytännössä lainkaan näkyvillä ja pukuilijat pysyttäytyivät tiiviisti Jokerin ja muiden länsihahmojen viitoittamalla linjalla. Myös torkysarjakuva oli täysin olemattomissa, mikä suomalaisesta näkökulmasta tuntui oudolta, jollain tapaa jopa väärältä. Ottaen huomioon myös katutaiteen ja tagien valtavan määrän sekä alueen hurjan yleishengen, on yllättävää, että paikalla esitellyt sarjakuvat näyttäytyivät niin poliittisesti korrekteinä. Pikkutuhmailua ja alapäähuumoria edustivat ainoastaan Pyton-lehti ja muutamat Dongeryn

julkaisut. Simon Gårdenforsin Simons 120 dagariakaan ei voi pitää kovin rajuna teoksena, se on lähinnä ruotsalainen vastine Hannu Eskon Päiväkirjalle.

Järjestelynäkökulmasta OCX toimi täydellisesti, jos ei pienenä tekniikkaongelmia lasketa.

Teltoa tuntui olevan tismalleen oikea ratkaisu OCX:n kaltaiselle festivaalille. Festivaali näkyi ja kuului kaikkialla korttelissa, eikä jäänyt harrastajien sisätiloissa hiippailuksi. Teltoa vaikutti myös ilmeisen toimivalta ohjelmapaikalta, jokaiseen ohjelmaan riitti seuraajia ja istumapaikkoja oli runsain mitoin. Ainoastaan lauantaina Pyton-jengin paneeli oli niin suosittu, ettei teltaan mahtunut lainkaan. Pytonien aikana teltoa muuttui muutenkin aika lailla saunaksi, kun ilma ei päässyt kiertämään tarpeeksi – huonot puolensa siis hyvälläkin säällä. Teltan ulkopuolisena kaiuttimena toiminut pikkuruinen Peavey-kitaravahvistin ei tuottanut tarpeeksi volyyymiä, että ohjelmaa olisi varsinaisesti voinut seurata myös ulkopuolelta, vaikka vekkuli yksityiskohta olikin.

Kielimuurin yli kurkkiessa

Festivaaliohjelmassa ei allekirjoittaneelle ollut kummoisia täkyjä. Toki norjankielen taitamattomuuskin vaikutti asiaan, tarjolla OCX:ssä oli pelkästään puheohjelmaa. Isompi lava olisi mahdollistanut muutakin, mutta se ei olisi istunut näiden festarien yleiseen ilmeeseen. Perjantaina seurasin Simon Gården-

Myyntipöytien lep-pois-an aurinkoista tunnelmaa.

forsin haastattelua hänen uuden päiväkirja-albuminsa tiimoilta. Brian Bolland osoittautui miellyttäväksi herraksi kuunnel-la. Mielenkiintoista oli saada tietää Bollandin tehneen viimeiset 10 vuotta kaikki piirroksensa alusta loppuun saakka digitaalisesti. Harmillisesti hän oli ottanut mukaan painolaatuiset kuvat työvaiheista, eikä paikalla ollut tietokone jaksanut näyttää niitä. Festivaaleilla aika meni enimmäkseen myyjien ja kävijöiden kanssa juttellessa, joten enempää ohjelmaa en seurannut.

The End - ainakin ensi vuoteen!

Illalla teltoa laitettiin näppärästi pinoon ja rekan päälle poisvietäväksi. Me suuntasimme kohti VIP-bileitä. Bileet kestivät ruokailun ajan ja sen verran että järjestäjät ehtivät vähän huokaista helpotuksesta. Sitten muu kansa päästettiin sisään. Ratkaisu toimi merkittävän hyvin ja loi mukavan intiimin tunnelman, ketään ei jätetty ulkopuolelle, kaikki juhlivat samassa paikassa, järjestäjät, vieraat ja tavalliset kävijät. Oli vihdoin hyvä hetki puhua niidenkin kutsuvieraiden kanssa joita ei ollut aiemmin ennättänyt yhyttää. Iltabileiden ohjelmassa näytettiin Bendik Kaltenbornin animaatio The End, jonka jälkeen meidän piti harmiksemme jo lähteä paluumatkalle.

OCX on mitä mainioin festivaali ja sitä jäi kaipaamaan välittömästi. Nuoren festivaalin hienoimpia puolia ovat ehdottomasti sen intiimiys ja tunnelmallisuus. Puolessatoista vuorokaudessa ehti esittäytyä liki kaikille festivaalien tiimoilla pyöriville henkilöille ja tutustua moneen paremminkin. Suomessa ehkä vain Kemi on säilyttänyt jotain saman kaltaista aitoa lämmihenkisyyttä ja välitöntä läheisyyden tunnetta. Aluksi kaikki olivat ikäänkuin tuntemattomia ystäviä kokoontuneina saman pöydän ääreen, poistuessaan jo toisilleen tuttuja jokainen.

Ensi vuonna uudestaan!

Pytonin Myrkkypönttö.